

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/152/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613218250
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6613218250.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky G.. N. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. H. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpenej JUDr. Helenou Čerešňovou, advokátkou, M. F. XXX/XX, XXX XX X. U., proti odporkyni X. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. M. M. XXX/XX, XXX XX D., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/114/2013 - 22 zo dňa 19. 11. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v časti o náhrade trov konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník, okresný súd zastavil konanie a odporkyňu zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľky vo výške 135,76 Eur k rukám jej právnej zástupkyne v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že nakoľko konanie bolo zastavené pre správanie odporkyne po podaní návrhu na začatie konania, rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľke náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia.

Proti uvedenému uzneseniu podala v časti o trovách konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa a uviedla, že ku dňu podania odvolania nemá vedomosť v akej veci bolo začaté konanie na návrh navrhovateľky, ani akého právneho úkonu sa určenie neúčinnosti týka. Nebol jej doručený žiadny návrh na začatie konania, ku ktorému by sa mohla vyjadriť, resp. ani si nie je vedomá skutočnosti, že by jej matka v súvislosti s nejakým právnym úkonom, ktorý sa týka jej osoby ako odporkyne, mal predmetný návrh spájať. Ďalej uviedla, že ona sama nemá vedomosť, že by svojim konaním dala podnet navrhovateľke k akémukoľvek návrhu na začatie konania, ani na jeho zastavenie. V zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. sa vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Nakoľko jej nebol doručený žiadny návrh na začatie konania, nebola jej daná ani možnosť brániť sa v tomto konaní. Svojim konaním nijako nezavinila, že sa konanie muselo zastaviť. S ohľadom na uvedené teda žiada, aby súd o odvolaní rozhodol tak, že odporkyňa nie je povinná nahradiť navrhovateľke trovy právneho zastúpenia vo výške 135,76 Eur, teda že navrhovateľke súd nepriznáva náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporkyne nevyjadrila.

Rozhodnutie okresného súdu bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Zákonný sudca uviedol, že odvolaniu nemieni vyhovieť a podľa ustanovenia § 374 ods. 4 O.s.p. vec predložil na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia §220 O.s.p. zmenil.

Z obsahu spisu súd zistil, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 02. 10. 2013 sa navrhovateľka domáhala určenia neúčinnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy č. V - XXXX/XX z 07. 10. 2010 - 2903/10, na základe ktorej odporkyňa nadobudla nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, vedenom Správou katastra Lučenec pre okres D., obec D., katastrálne územie E. ako pozemky reg. „C“ : parcela č. XXX, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcela č. XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parcela č. XXX/X, druh pozemku záhrady o výmere XXX m² a stavba súpisné číslo XXX, postavená na parcele č. XXX, druh stavby XX - rodinný dom. Zároveň sa domáhala, aby súd zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Svoj návrh odôvodnila tým, že O. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom J.M. M. XXX/XX, XXX XX D. (matka odporkyne) previedla uvedenou zmluvou nehnuteľný majetok na svoju dcéru - odporkyňu, a to pred vynesením rozsudku, ktorým súd v konaní o ochranu osobnosti (vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 17C/60/2009) určil, že O. A. (matka odporkyne) je povinná zaplatiť navrhovateľke sumu 1.000,- Eur. Uvedenou zmluvou sa O. A. „zbavila“ svojho jediného nehnuteľného majetku v čase, keď vedela alebo vedieť mala, že bude mať povinnosť zaplatiť pohľadávku navrhovateľke.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 17. 10. 2013 navrhovateľka zobrala návrh na začatie konania späť a uviedla, že po podaní žaloby odpadol dôvod konania, pretože matka odporkyne po podaní žaloby vyplatila všetky svoje pohľadávky voči navrhovateľke, ktoré boli dôvodom podania predmetnej žaloby. Následne prvostupňový súd konanie zastavil a odporkyňu zaviazal na náhradu trov konania - trov právneho zastúpenia navrhovateľke. Po podaní odvolania odporkyňou prvostupňový súd následne zaslal návrh na začatie konania na vyjadrenie odporkyni.

V podaní doručenom prvostupňovému súdu dňa 29. 01. 2014 odporkyňa uviedla, že dôvodom na podanie žaloby bola neuhradená pohľadávka jej matky. Dňa 11.09.2013 začalo exekučné konanie, o ktorom jej matka dostala upovedomenie od súdneho exekútora, ktorý ju vyzval, aby do 14 dní od doručenia upovedomenia uhradila pohľadávku oprávnenej. Dňa 02. 10. 2013 o 11:10 hod. bola pohľadávka uhradená v zákonnej lehote 14 dní a následne bolo 03. 10. 2013 exekučné konanie skončené. Súdny exekútor poslal oznámenie, v ktorom uviedol, že O. A. dňa 02. 10. 2013 splnila všetko, čo ukladá rozsudok č. k. 17C/60/2009 - 190 a uhradila pohľadávku oprávnenej G.. N. T. s príslušenstvom ako aj trovy exekučného konania v plnej výške, čím vznikol dôvod na upustenie od vykonania exekúcie. Poukázala ďalej na to, že navrhovateľka odôvodnila žalobu tým, že matka odporkyne zaplatila svoje pohľadávky až po podaní jej žaloby, čo nezodpovedá skutkovému stavu, nakoľko dňa 02. 10. 2013 bola pohľadávka už uhradená v zákonnej lehote 14 dní súdnemu exekútorovi a odporkyňa X. A. obdržala žalobu až 24. 01. 2014, aj to iba na výzvu v odvolaní dňa 02. 12. 2013. K návrhu odporkyňa doložila fotokópie upovedomenia o začatí exekúcie, oznámenia o skončení exekúcie a dokladu o zaplatení dlžnej sumy.

Podľa § 146 ods. 1 O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

a) mohlo sa začať i bez návrhu;

b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;

c) bolo zastavené,

d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O.s.p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak účelne vynaložené trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie §146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti samotnej žaloby. V predmetnom prípade bol návrh na začatie konania podaný dôvodne, nakoľko pohľadávka s príslušenstvom, neuhradenie ktorej viedlo navrhovateľku k podaniu žaloby, bola uhradená matkou odporkyne v ten istý, v aký bol návrh na začatie konania podaný na prvostupňovom súde, a teda navrhovateľka v čase jeho podania nemohla objektívne vedieť, že pohľadávka s príslušenstvom bola uhradená. Následne došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania bez toho, aby sa jednalo o späťvzatie v dôsledku správania samotnej odporkyne (teda o prípad upravený v druhej vete § 146 ods. 2 O.s.p.), a preto nemožno túto zaviazť na náhradu trov konania navrhovateľke. Rovnako nie je možné v predmetnom prípade aplikovať ani ustanovenie § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., že k zastaveniu konania došlo v dôsledku procesného zavinienia niektorého z účastníkov. Z uvedeného potom vyplýva, že okresný súd nepostupoval správne, keď za existencie vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu rozhodol o trovách konania tak, že na ich náhradu zaviazal odporkyňu. Keďže v predmetnom prípade nie sú splnené procesné podmienky pre postup podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., súd prvého stupňa mal správne o trovách konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zmeniť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odvolaním nenapadnutý výrok uznesenia okresného súdu o zastavení konania zostal nedotknutý (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Odporkyňa bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej podľa ustanovenia § 224 ods. 1 s použitím § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporkyňa si však žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd rozhodol tak, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.